Diumenge 22 (C) de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Lc* 14,1.7-14): I s'esdevingué que, havent entrat en la casa d'un cap dels fariseus un dissabte a menjar, ells l'observaven.

I deia als invitats una paràbola -observant com elegien els primers seients-, dient-los: «Quan siguis invitat per algú a unes noces, no et posis en el primer lloc (...). Perquè tot el qui s'exalça serà humiliat, i tot el qui s'humilia serà exalçat» (...).

El Crist ocupà el darrer lloc en el món, la Creu

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, la consciència que Déu mateix s'ha lliurat per nosaltres fins la mort, ha de portar-nos a viure no ja per a nosaltres mateixos, sinó per a Ell i, amb Ell, per als altres.

L'íntima participació personal en les necessitats i patiments de l'altre esdevé així en un donar-me jo mateix: per tal que el do no humiliï l'altre, no solament haig de donar-li quelcom meu, sinó a mi mateix; he de ser part del do com a persona. Aquest és un mode de servir que fa humil el qui serveix. No adopta una posició de superioritat davant l'altre, per miserable que sigui momentàniament la seva situació. El Crist ocupà el darrer lloc en el món —la Creu— i precisament amb aquesta humilitat radical ens ha redimit.

—Qui és capaç d'ajudar reconeix que també ell és ajudat; el poder ajudar no és mèrit seu ni motiu d'orgull. Com més s'esforça un per als altres, millor comprendrà la paraula del Crist: "Som uns servents inútils".